

15/ att jag med min
barnstuga jag velat ut till det om jag och min
dock på att de att bra barn -

III. A. I.

Borgå d. 6 Oct. 1869.

Goda Emelie!

Tack för Ditt bref som jag för par timmar sedan erhöll. Denna gång, skall jag nu vara flink att besvara, efter jag dock nu just kan disponera en stund.

Rundberg har fortfarande varit särdeles skral. Orkar ej dls ta emot någon besökande, och tröttnar t. o. m. lätt vid att höra läsa. I dag förefaller han mig dock nästan litet rackare, o- betydligt visserligen och med ingen säkerhet, att icke han är mycket ynkligt åter på eft. m. Åhå, min Emelie, nog är och detta ett slags lif! Mart sec är som han nu lifvat så här sny- ligt. Island när jag börjar tänka derpå, så vrider det riktigt inom mig. Nej man skall icke tänka befallte förra magis- tern. Icke är det heller något att lita på med de fyra män- derna fast det nu en tid så varit mellan skof. -

Strömberg är i Åbo, Selma på Rintula. Min L:fors vistelse var mest upptagen af affärer, och icke kände jag mig just, att uppständer. Tiden från en dag till den andra är heller ej lång på hvad skulle jag berätta om mina Barn? Ludvig har utagit sig kassörskaps i föreningebanken och

har deraf ett godt tillskott i inkomstväg, om han blott ej råkar i
 skada för nån penningesumma som måste betalas och medta
 det förtjenta, Loven så tjänstförrättar nu i Christinestad.
 Robert har nu en god anställning i England med omkring
 30 m i veckans löndom mer när han vill och orkar med
 att arbeta flere än de bestämda timmarne, och tycks vara
 nöjd med sin ställning der. Lannes var det som repte hit
 på velociped, icke Fredrik. Den sednare har nu varit några
 dagar hemma och repte i dag morgons åter till L. förs. De båda
 sistnämnda bo nu tillsammans inom Jengströms tambur-
 Af folkvännen skall Du ej vänta honorarium. Jag hörde ju
 af Fredrik att den redigeras gratis af några nybländingar för
 den goda sakens skull. Blir det någon vänt, så lär den tillfalla
 förläggaren, men de skrifvande få intet för sin möda. Icke
 ernar jag sända något till. Så väl jag som mina penn-
 barn hafva föräldrat, icke duga vi mera. Det är kanske något
 pretentivt sagt, men - mig förefaller det som om någon nu-
 mera skulle minnas mitt skrifveri, skulle väl någon gång
 ett ord råka falla der om någonstades, och hvarföre skulle jag
 numera börja att åter uppljyta en redan igenisad väg?
 Litet lustigt att jag genom Robert hörde af att jag f. m. läses
 af några der borta i världen. Icke har Du läst "Ella vid
 Västergårn" som det på lappiskan heter. Vi ha nyss läst Fred-

rika Premers företa Tecken: ur hvardagslifvet. Och de ha dock
 med tiden betydligt bleknat. Nog var det godt att hon så i
 all työthet betydde om deras utgifvande. Antag att hon ha-
 de rådfrågat sig och naturligtvis blifvit tillrädd att gömma
 till efter sin död, såsom alla kvinnor tillräddas. Så fall hade
 väl. Så af allt hvad hon skrifvit stannat i bläckhornet, och
 resten som då nu dessa sednare är fört skulle blifvit tryckt
 skulle hafva varit föräldrat, förbleknadt, och att Fredrika
 Bremer lefvat, skulle varit en lika litet vigtig sak som att
 millioner andra kvinnor andeligen genomlevit ett lif.
 Berndtson hade velat få af Augustas Hisingers bref för att lemna
 till Hufvudstadsbladet. Mimmi Potkirch var tacksam och vro-
 lig. Hvad skulle väl Anette säga derom och så många andra
 med; sade Mimmi. Ökgräsligt: bladdra och prata skräp med hä-
 gan röt inför ett stort sällskap, det anstår väl en kvinna, men
 att meddela en vacker tanke, ett vackert minne af hvad in-
 gen sett - nej bevarar det på en gång sig ej -
 För fuchser är jag ej särdeles svag. Jag hade en hop på kalljord i
 sommar, en slog jag i busk men vet ännu ej rätt om jag bryr
 mig om att sköta den öfver vintern. Porten är ej heller väckergrä-
 delin in, ljusröda yttre blad. Min ljusröd och hvita är ren i
 vintergrarter liksom liljor och rosor. De släta liljorna senare
 är på kalljord, ha på flere är ej bekäpat blomma af - icke

